

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 269. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604356736/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

– og han saae to svære Politibetjente med Reb og lange Brædder ovre paa den modsatte Side af Graven, ganske kort fra Hullet, hvor Drengene maatte være gaaede igennem.

Saa blev han staaende, fordi – ja, fordi han vel syntes, at Sagen nu var i rette Vedkommendes Hænder.

Betjentene lagde de lange Brædder ud fra Land, og stod saa og forhandlede – vistnok om, hvem af dem der skulde begive sig ud paa Brædderne. Lidt efter fik den sværeste af dem Rebet om sit Liv. – »Hold nu godt ved, Madsen!» sagde han til sin Kammerat, lagde sig saa ned paa Knæ og begyndte sidelæns at flytte sig hen ad de to Brædder, der var lagte jævnsides paa Isen, ud til Hullet. Da han var kommen derud, betragtede han opmærksomt dette, men erklærede efter en lille Tids Forløb, at der intet var at see; Vandet var mudret. Derpaa smøgede han sit ene Frakkeærme op til midt imellem Haandledet og Albuen, knappede ligeledes Skjorteærmet op og smøgede det uden over Frakkeærmet, og rakte nu sin Arm vel halvandet Kvarter ned under Vandets Overflade.

»Der er tilsyneladende ikke noget at gjøre,» sagde han derpaa. »Der er inde under Isen.»

»Skulde Du ikke forsøge med en Kjæp, Christensen!» sagde Kammeraten.

»Det kunde man jo ogsaa,» svarede det.

En Herre blandt Tilskuerne laante Betjenten sin Stok.

Christensen lagde sig først fladt ned paa Brædderne, men da Stillingen paa Grund af hans Mavesværthed, var for ubekvem, rejste han sig atter op paa Knæene, og bevægede nu Kjøppen frem og tilbage i Hullet nogle Gange.

I dette Øjeblik sprang Karl ud paa Isen ovre fra den modsatte Side. Han havde kastet Frakken og raabte: »Lad mig faa Rebet om Livet, saa stikker jeg ned efter dem!»

»Vil den Herre øjeblikkelig gaa i Land!» sagde Christensen i en meget myndig og bestemt Tone.

»Drengene drukner jo!» raabte Karl, »De gjør jo ikke det mindste for at redde dem!»

Det gav et stærkt Brag i Isen.

»Vil De øjeblikkelig gaa i Land!» brølte Christensen. »Ellers droner vi beggeto! – Madsen, vil De notere den Herre!»

Karl gik tilbage og trak sin Frakke paa.